

Rondalla de ses bruixes des puig d'Alaró i des puig de s'Alcadena.

Se conta que altre temps, quan ses bruixes anaven tant pel món, cada dissabte de s'any, entrada de nit, totes ses que hi havia a sa serra de Tramuntana s'aplegaven en es capcurucull des puig d'Alaró i des puig de s'Alcadena, -que com sabeu, es troben un ben davant s'altre-.

Després d'haver tirat junta i haver sopat, ses que hi havia damunt es puig d'Alaró començaven a allargar fils cap a sa cucuia des puig de s'Alcadena i, ses d'aquest puig, n'allargaven cap a s'altre. Quan ja tenien tota s'estesa de fils d'un lloc a s'altre, com si fos un pont, hi anaven per damunt fent mil equilibris o, per davall, aferrades amb ses mans. I venga bons balls i jutipiris!. I venga una bona cridória que les sentien més enllà des Tossals Verds!.

Peró a trenc d'auga, quan ses ólibes se'n tornaven cap es seu amagatall, elles acabaven sa juquera, sa ballera i sa cantera, i, cametes me valguen, ja n'eren partides altre cop cap en es seus enforinyains, caus i coves de sa serra i no tornaven sortir fins es dissabte vinent.

Rondaies d'en Jordi d'es Racó
(Mn. Antoni Mª Alcover).